

RA

STICHTING
MATHEMATISCH CENTRUM
2e BOERHAAVESTRAAT 49
AMSTERDAM
REKENAFDELING

MR 81

Het MC-ALGOL 60-systeem voor de X8

Voorlopige programmeurshandleiding

door

F.E.J. Kruseman Aretz

RA

5^e uitgave

1970

L.S.

Dit rapport is een poging, een zo volledig mogelijke handleiding te geven voor het vervaardigen van programma's en getallenbanden voor het ALGOL-systeem voor de X8 in zijn huidige vorm. Het is een zelfstandig geheel; er is geen beroep in gedaan op (voor-)kennis van de ALGOL-implementatie op de X1.

Hopelijk zal de programmeur, die wil spelen met alle mogelijkheden tot aan de grenzen die het ALGOL-systeem voor de X8 hem stelt, met dit rapport over een betrouwbaar naslagwerk beschikken.

Hopelijk zal ook de "occasional" programmeur uit deze leidraad de informatie kunnen putten die hij nodig heeft. Voor hem zijn de secties 3, 4, 7 en 8 de belangrijkste.

Het MC-ALGOL 60-systeem voor de X8 is geheel op het Mathematisch Centrum ontwikkeld. Een grote groep medewerkers van de Rekenafdeling heeft er aan bijgedragen. Het meeste werk is echter verzet door F.J.M.Barning, B.J.Mailloux, J.J.B.M.Nederkoorn en de auteur van deze handleiding. Het is de bedoeling, dat geleidelijk aan dit ALGOL-systeem tot in details beschreven zal worden.

FKA

Voorlopige programmeurshandleiding

1. Eisen te stellen aan ALGOL 60-programma's

Het ALGOL-systeem voor de X8 accepteert programma's, geschreven in ALGOL 60 als gedefinieerd in het Revised Report on the Algorithmic Language ALGOL 60, onder de voorlopige beperking, dat hierin

- 1.1. geen own <type> array's in gedeclareerd worden,
- 1.2. geen integer labels met een integer-waarde > 67108863 voorkomen,
- 1.3. het aantal gedeclareerde locale variabelen en locale labels binnen een procedure body zekere, zeer ruime grenzen niet overschrijdt,
- 1.4. het aantal entries in een switch declaration zekere, zeer ruime grenzen niet overschrijdt.

Een aantal (functie-) procedures mag, zonder dat zij in het programma gedeclareerd behoeven te worden, gebruikt worden. Naast de in 3.2.4. van het Revised Report opgenomen elementaire functies behoren hier onder meer alle in- en uitvoer-procedures toe. Voor een volledige opsomming zie 7.

Uitsluitend in commentaar (na comment en end) en binnen strings mogen, naast de basic symbols van ALGOL, ook de symbolen accent, apostrophe en vraagteken (' , " en ?), alsmede willekeurige onderstreepte of doorbalkte combinaties voorkomen.

Formele parameters van procedures behoeven, voor zover ze niet in de value part voorkomen, niet gespecificeerd te worden. Het is gewoonlijk voordelig, zo veel mogelijk parameters te specificeren, daar de extra informatie, verschaft door de specificatie, mede in de test op overeenkomst formele/actuele parameters wordt betrokken, en bovendien de efficiëntie van de uitvoering van het programma ten goede kan komen. Het is evenwel mogelijk, procedures te schrijven die aan de afwezigheid van een of meer specificaties hun speciale betekenis ontleen.

2. Enige interpretaties van ALGOL 60

2.1. De specificaties real en integer hebben de volgende betekenis:

- 2.1.1. als de bijbehorende formele parameter in de value part voorkomt, wordt in de procedure body een locale variabele gedeclareerd van het type volgens de specificatie, en aan die variabele wordt de waarde van de corresponderende actuele expressie geassigneerd, zonodig daarbij een real resultaat afrondend tot een integer waarde,
- 2.1.2. als de formele parameter niet in de value part voorkomt, worden beide specificaties geïnterpreteerd als een mededeling "arithmetisch" en in hoofdzaak gebruikt voor de syntactische controle. Bij iedere aanroep van de procedure wordt overal in de body de formele parameter vervangen door de corresponderende actuele (zie Revised Report 4.7., in het bijzonder 4.7.3.2.), en het type van de actuele parameter dringt dus door tot in de body, zonder dat enige transferfunctie wordt ingelast, ongeacht de specificatie real of integer.

2.2. De specificatie array, zonder type-vermelding, wordt, als de bijbehorende formele parameter in de value part voorkomt, geïdentificeerd met de specificatie real array. Anders wordt de specificatie array be-

schouwd als een mededeling, dat de formele identifier de identifier van een array voorstelt.

2.3. Bij formele parameters die in de value part voorkomen, worden de specificaties real procedure, integer procedure en Boolean procedure geïdentificeerd met respectievelijk real, integer en Boolean.

2.4. Een formele parameter, voorkomend in de value part, mag gespecificeerd worden als label. De corresponderende actuele parameter moet dan een designational expression zijn; deze wordt bij het binnenkomen van de procedure, evenals alle andere parameters uit de value part, geevalueerd.

2.5. In tegenstelling tot 4.3.5. van het Revised Report wordt de evaluatie van een switch designator die niet tot een entry uit de switch list leidt, als een ongeoorloofde situatie beschouwd.

2.6. Bij de uitwerking van expressies worden de operanden geevalueerd in de volgorde van de ALGOL-tekst, van links naar rechts. Bij het binnenkomen van een procedure worden de formele parameters uit de value part geevalueerd in de volgorde van de formele-parameterlijst; echter worden eerst de simpele value parameters, en daarna de value arrays afgehandeld.

3. Ponsconventies voor ALGOL-programma's

De programmateksten dienen geponst te worden op 7-gats band in de z.g. MC-flexowriter-code. Enige conventies, waaraan de hand gehouden moet worden, zijn:

3.1. twee opeenvolgende word delimiters moeten gescheiden worden door tenminste een niet-onderstreept symbool. Dit laatste mag een spatie, tabulatie, of terug-wagen-nieuwe-regel zijn.

3.2. de laatste end van het programma moet afgesloten worden door ten minste een niet-onderstreept symbool (bij voorkeur een terug-wagen-nieuwe-regel).

3.3. het "wordt"-symbool (:=), voorkomend in assignment statements, moet geponst worden als een : gevolgd door een = niet gescheiden door enig ander symbool (ook geen spatie).

3.4. De symbolen +, ,, =, ∪, †, <, >, ‘ (quote) en ’ (unquote) worden in enige ponsingen geponst, en wel als:

<u>+</u>	als	<u>-</u>	gevolgd door	<u>:</u>
<u>=</u>	als	<u>-</u>	gevolgd door	<u>=</u>
<u>∪</u>	als	<u>-</u>	gevolgd door	<u>∪</u>
<u>†</u>	als	<u> </u>	gevolgd door	<u>=</u>
<u><</u>	als	<u>-</u>	gevolgd door	<u><</u>
<u>></u>	als	<u>-</u>	gevolgd door	<u>></u>
<u>‘</u>	als	<u> </u>	gevolgd door	<u><</u>

9 als | gevolgd door >

3.5. Tape feed (blank), erase (127), stopcode (11) en backspace (42) worden overall in de programmaband genegeerd.

3.6. Het programma mag, zo nodig, over verschillende banden verdeeld zijn. Elke band moet beginnen en eindigen met ten minste 25 cm blank.

3.7. Eventueel getallenmateriaal, dat tijdens de uitvoering van programma's gelezen moet worden, mag (maar hoeft niet) direct achter het programma geponst worden op dezelfde band.

3.8. De bandlezers van de X8 zijn zeer kieskeurig met "plakjes" in banden.

4. De verwerking van ALGOL-programma's

4.1. Voor verwerking dienen ALGOL-programma's in de speciale enveloppen voor rekenopdrachten ingeleverd te worden aan de "balie". De enveloppe moet bevatten: de programma-band(en) en de getallen-band(en) met de bijbehorende teksten. De banden moeten duidelijke opschriften bevatten (ten minste "programma" of "getallen") en zo nodig genummerd zijn. Toegevoegd kunnen worden instructies voor de operator als "na 10 seconden afbreken", "geen regelnummers" (zie 4.2.4.), "zonder protectie" (zie 6.2.).

4.2. De verwerking geschiedt hierna als volgt:

4.2.1. Het programma wordt ingelezen en in enige scans op syntactische fouten getoetst. Tijdens het inlezen wordt de tekst afgedrukt over de regeldrukker, waarbij iedere regel wordt voorafgegaan door het regelnummer, gevolgd door enige spaties. Zo nodig wordt het afdrukken van een regel onderbroken voor het afdrukken van een foutmelding voor een fout, reeds gedetecteerd tijdens de inleesfase. Voor syntactische fouten, gevonden in de latere scans, wordt een foutmelding afgedrukt volgend op de programmatekst. De representatie van de ALGOL-symbolen op de regeldrukker wordt behandeld in tabel III.

Iedere melding van een fout tegen de syntaxis heeft de volgende gedaante:

```
er <foutnummer> <regelnummer> <laatst gelezen symbool> <waarde laatst
    gelezen constante> <eerste 8 karakters van laatst verwerkte
    identifier>
```

De interpretatie van de foutnummers is te vinden in tabel I, de decoding van het laatst gelezen symbool geschiedt met behulp van tabel II. Het regelnummer slaat op de regel van de ALGOL-tekst, waarin de fout gedetecteerd is. Hoewel in de foutmelding slechts 8 karakters van de laatst verwerkte identifier gegeven worden, doen voor het ALGOL-systeem voor de X8 alle letters en cijfers van een identifier mee.

Sommige fouten in de ALGOL-tekst kunnen tot andere foutmeldingen leiden dan voor de hand zou liggen. Dit hangt samen met de wijze, waarop het syntactisch onderzoek van een tekst, die ten gevolge van een fout min of meer oninterpreteerbaar is, verder wordt voortgezet.

Iedere pagina op de regeldrukker begint met een kopje, vermeldende de datum van verwerking en een serienummer, door het systeem aan

deze verwerking toegekend. Voor tekst en foutmeldingen staan 60 regels per pagina ter beschikking.

4.2.2. Slechts als bij bovengenoemd, syntactisch onderzoek geen fouten gevonden zijn, wordt het programma uitgevoerd. Output over de regeldrukker begint op een nieuwe pagina, output over de bandponser wordt voorafgegaan door een standaardbegin en afgesloten door een standaardslot. Het standaardbegin heeft de vorm:

<stuk blank> <TWNr> '<datum> - <serienummer>' <TWNr> <stuk blank> <erase>

het standaardslot luidt:

<erase> <stuk blank> <stopcode> <stuk blank>

Bovendien wordt, iedere keer als de voorraad ongeponste band in de bandponser dreigt op te raken, het standaardslot geponst, op de nieuw ingelegde band gevolgd door het standaardbegin.

4.2.3. Bij het detecteren van een ongeoorloofde situatie in de executiefase van een programma wordt de uitvoering direct afgebroken; als laatste handelingen wordt een foutmelding gegeven over de regeldrukker en zonodig een standaardslot geponst. De normale vorm voor een foutmelding tijdens executie is:

er <foutnummer> <regelnummer> <waarde laatst ingevoerde decimale getal>

Voor de interpretatie van de foutnummers verwijzen we weer naar tabel I. Het regelnummer verwijst naar de regel van de ALGOL-tekst, waarin het laatst in executie genomen maar onvoltooid gebleven statement of de laatste in executie genomen maar nog niet voltooide array-declaratie begint.

4.2.4. Het is mogelijk, de operator te vragen, het programma te doen uitvoeren zonder dat tijdens deze uitvoering het regelnummer wordt bijgehouden. Dit leidt als regel tot een verwaarloosbaar kortere executietijd, maar geeft enige winst in het beschikbare geheugen voor i.h.b. array-declaraties of recursieve aanroepen van procedures. In het bovengenoemde geval heeft een foutmelding tijdens executie de vorm:

er <foutnummer> <waarde laatst ingevoerde decimale getal>

4.2.5. De uitvoering van een programma wordt beëindigd:

- a) door het "passeren" van de laatste end,
- b) bij aanroep van de bibliotheek-procedure EXIT,
- c) bij detectie van een fout,
- d) door operators-ingreep.

In dit laatste geval wordt een pseudo-foutmelding gegeven met foutnummer 999.

In het algemeen zal de operator een beëindigd programma niet herstarten (b.v. voor dezelfde berekeningen met een tweede getallenband). Indien men het programma enige malen doorlopen wil hebben, dient het programma zelf de vorm van een cyclus te hebben. Als dan b.v. de getallenbanden alle afgehandeld zijn en het programma om nieuwe invoer vraagt, zal de operator het programma afbreken.

4.2.6. Er zijn in principe twee soorten "diensten":

- a) twee-minuten-dienst,
- b) dienst-volgens-afpraak, voor langer durende programma's.

In de twee-minuten-dienst worden programma's ten hoogste 2 minuten op de machine gelaten.

Alle programma's worden in closed-shop bedrijf door operateurs gedraaid.

5. De arithmetiek van het ALGOL-systeem

De arithmetiek van het ALGOL-systeem voor de X8 stemt overeen met de floating-point arithmetiek van de X8.

5.1. Variabelen van type integer bezetten in het geheugen een enkel woord. Als gevolg hiervan is het waardebereik van integer-variabelen beperkt van $-67\ 108\ 863$ tot en met $+67\ 108\ 863$, en mag, tijdens de uitvoering van het programma, geen waarde aan een integer-variabele toegekend worden, in absolute waarde groter (na eventuele afronding) dan $67\ 108\ 863$. Dit geldt ook voor impliciete assignments aan integers (vergelijk Revised Report 3.1.4.2., 4.7.3.1., 5.2.4.1., en 5.4.4.). Een uitzondering hierop vormt de integer procedure entier, waarvan het waardebereik niet in bovenstaande zin beperkt is.

5.2. Variabelen van type real bezetten in het geheugen twee woorden, en worden voorgesteld in floating-point representatie met een mantisse van 40 binaire posities (40 bits) en teken en een binaire exponent van 11 bits en teken. Hun waarde representeert in het algemeen een niet-geheel getal met een relatieve precisie van ongeveer 12 decimalen. Gehele getallen, in absolute waarde kleiner dan $1\ 099\ 511\ 627\ 776$ kunnen exact door een real variable worden voorgesteld.

5.3. De uitwerking van expressies geschiedt steeds in floating-point arithmetiek. De arithmetische operaties $+$, $-$, $\times$, en $/$ geven het best mogelijke, in bovengenoemde floating-point representatie voorstelbare resultaat, met behoud van de monotonie (dit impliceert b.v. dat als $a < b$ en $c > 0$, dan $a \times c < b \times c$).

Als de operanden bij de operaties $+$, $-$, en $\times$ gehele getallen zijn, in absolute waarde kleiner dan $1\ 099\ 511\ 627\ 776$, en het resultaat van deze operaties ook in absolute waarde deze grens niet overschrijdt, is dit resultaat exact.

De arithmetische operatie $\wedge$ levert een resultaat met een relatieve nauwkeurigheid van ongeveer 12 decimalen. Als de exponent een geheel getal is, in absolute waarde kleiner dan 30, wordt het resultaat opgebouwd door herhaalde vermenigvuldiging.

5.4. De waarde van expressies en variabelen van type real ligt in absolute waarde tussen ongeveer 10^{-628} en ongeveer 10^{616} , of is exact 0.

Als bij arithmetische operaties een resultaat zou ontstaan, dat in absolute waarde groter dan ongeveer 10^{628} zou zijn, wordt het grootst mogelijke, nog voorstelbare resultaat gevormd, ongeveer 10^{628} met het correcte teken. Een resultaat 0 ontstaat bij additie of subtractie alleen, als beide operanden in absolute waarde "bit voor bit" gelijk zijn, bij vermenigvuldigen slechts, als ten minste een der beide operanden 0 is. In alle andere gevallen is het resultaat van een arithmetische operatie in absolute waarde tenminste ongeveer 10^{-616} .

Bij deling door 0 ontstaat, als het deeltal $\neq 0$ is, het in absolute waarde grootst mogelijke resultaat. De waarde van $0/0$ kan van geval tot geval verschillen.

5.5. De waarde van de relatie $a = b$ is slechts true, als de twee operanden a en b "bit voor bit" gelijk zijn. De relaties $a > b$ en $a < b$ leveren zeker false, als de twee operanden a en b "bit voor bit" gelijk zijn.

6. Geheugenbezetting

6.1. Voor ALGOL-programma's en hun werkruimte (variabelen, arrays, en blokadministratie, bijgehouden door het ALGOL-systeem) staan voorlopig zeker 18 000 geheugenplaatsen ("woorden") ter beschikking.

Een variabele van type real beslaat in het geheugen twee woorden, variabelen van type integer en Boolean een woord.

real arrays beslaan twee woorden per element, integer arrays een woord per element, Boolean arrays een woord per 2⁷ elementen.

6.2. Indien tijdens uitvoering van een programma de beschikbare geheugenruimte uitgeput is, wordt de uitvoering afgebroken met een foutmelding met foutnummer 609.

Het is mogelijk, in overleg met de contactpersoon aan de "balie", het programma nog eens aan te bieden, voorlopig met de instructie voor de operateur "zonder protectie". Tijdens de executiefase van een programma staan dan zeker 23 000 geheugenadressen ter beschikking.

7. Bibliotheek-procedures

De voorlopige bibliotheek van het ALGOL-systeem voor de X8 bevat de volgende groepen procedures, die niet in het programma gedeclareerd behoeven te worden:

7.1. Elementaire functies

7.1.1. real procedure abs (x); value x; real x;
abs := if x $\geq$ 0 then x else - x;

7.1.2. integer procedure sign (x); value x; real x;
sign := if x = 0 then 0 else if x $>$ 0 then 1 else - 1;

7.1.3. real procedure sqrt (x); value x; real x;
Als de vierkantwortel van x exact representeerbaar is in de floating-point arithmetiek van de X8, wordt dit exacte resultaat afgeleverd. In het bijzonder geldt $\text{sqrt}(i \times i) = i$ voor $i = 0$ (1) 1 048 575. Voor $x < 0$ wordt voor sqrt (x) een resultaat 0 gegeven.

7.1.4. real procedure sin (x); value x; real x;
Er is voldaan aan de eisen: $\sin(0) = 0$ en $\text{abs}(\sin(x)) \leq 1$.

7.1.5. real procedure cos (x); value x; real x;
Er is voldaan aan de eisen: $\cos(0) = 1$ en $\text{abs}(\cos(x)) \leq 1$.

7.1.6. real procedure arctan (x); value x; real x;
Deze levert de hoofdwaaarde van arctan (x); het resultaat ligt tussen $-\pi/2$ en $+\pi/2$. Er is voldaan aan $\text{arctan}(0) = 0$.

7.1.7. real procedure ln (x); value x; real x;
Voor $x < 0$ wordt voor ln (x) het resultaat ca $- \pi^{628}$ afgeleverd.
Er is voldaan aan $\ln(1) = 0$.

7.1.8. real procedure exp (x); value x; real x;
 Er is voldaan aan $\exp(0) = 1$. Voor $x < -1419$ wordt ca 10^{-616} ,
 voor $x > +1447$ wordt ca 10^{628} als resultaat van exp (x) afgeleverd.

7.1.9. integer procedure entier (x); value x; real x;
 Bij wijze van uitzondering is het waardebereik van entier niet beperkt van $-67\ 108\ 863$ tot en met $+67\ 108\ 863$. Het afgeleverde resultaat is exact.

7.2. Input procedures

Als invoerapparaat staat ter beschikking een bandlezer, met een snelheid van 1000 ponsingen/seconde voor 5-, 7-, of 8-gats ponsband. Er zijn drie input procedures voor de bandlezer:

7.2.1. integer procedure REHEP;

De waarde van de function designator REHEP is gelijk aan de getalwaarde van de eerstvolgende ponsing (pentade bij 5-gats band, heptade bij 7-gats band, octade bij 8-gats band) op de band. Deze getalwaarde is minstens 0 en hoogstens 31 respectievelijk 127 respectievelijk 255. Alle ponsingen worden door REHEP gelijkkelijk geaccepteerd, zij worden niet op pariteit gecontroleerd en hebben geen invloed op de door RESYM en READ bijgehouden laatste case-definitie.

7.2.2. integer procedure RESYM;

De function designator RESYM kan uitsluitend zinvol worden aangeroepen, als de invoerband een 7-gats band is, geponst in de z.g. MC-flexowriter-code. Alle ponsingen worden gecontroleerd op toelaatbaarheid als flexowriter-symbool. De waarde, die een aanroep van RESYM aflevert is de interne representatie van het eerste flexowriter-symbool op de band, dat verschilt van:

- a) de ponsingen blank (0), erase (127), stopcode (11) en backspace (42), die door RESYM overal geskipt worden,
- b) de ponsingen lower case (122) en upper case (124),

met inachtneming van de laatste, door RESYM of READ verwerkte case-definitie.

Aan het begin van de uitvoering van een programma wordt de gemeenschappelijke case van RESYM en READ door het systeem op lower case geïnnitialeerd.

De interne representatie van flexowriter-symbolen wordt gegeven in tabel III.

7.2.3. real procedure READ;

De function designator READ heeft slechts betekenis als de invoerband geponst is volgens de ponsconventies voor getallenbanden, weergegeven in 8. De waarde van READ is de waarde van het eerstvolgende getal op de band, met een relatieve precisie van ongeveer 12 decimalen, in absolute waarde tussen de grenzen 10^{-616} en 10^{628} of exact 0. Integers op de band, in absolute waarde kleiner dan $1\ 099\ 511\ 627\ 776$, worden exact ingevoerd.

De relatie $\langle \text{number} \rangle = \text{READ}$ is true als de decimale voorstelling van $\langle \text{number} \rangle$ in de ALGOL-tekst en van het door READ op de getallenband aangetroffen getal dezelfde is.

READ maakt voor het lezen uitsluitend gebruik van RESYM.

7.2.4. real procedure read; read:= READ;
 read is slechts een andere naam voor READ.

7.2.5. Men zij voorzichtig met het afwisselend gebruiken van "REHEP", "RESYM", en "READ" (of "read"). We beschrijven hier de huidige werking, die zeker nog wel niet definitief zal zijn:

Na een aanroep van "READ" is het laatst gelezen:

- a) als de getalscheider (zie 8.) bestaat uit een rij symbolen tussen twee accenten: deze gehele rij symbolen, inclusief de sluitings-accent,
- b) als de getalscheider bestaat uit twee of meer spaties: twee spaties,
- c) als de getalscheider een ander flexowriter-symbool is: dat symbool.

Een hieropvolgende aanroep van REHEP geeft de getalwaarde van de eerste nog niet gelezen ponsing, een aanroep van RESYM de interne representatie van het eerste nog niet gelezen flexowriter-symbool.

Als de getalscheider bestaat uit een min-teken, zal een volgende aanroep van READ een negatieve waarde afleveren, ongeacht tussengelaste aanroepen van RESYM of REHEP.

Een veilige manier om van READ naar RESYM of REHEP over te gaan is het afsluiten van het laatste door READ te lezen getal door de getalscheider <TWN>. Bij overgang van REHEP naar RESYM of READ doet men er verstandig aan, het eerste te verwerken symbool te laten voorafgaan door een case-definitie.

7.3. Output procedures

Voorlopig staan ter beschikking als output apparaten:

- a) een regeldrukker, met een snelheid van 7 tot 20 regels/seconde. Per pagina zijn beschikbaar 60 regels met een breedte van 144 posities,
- b) een bandponser voor 7-gats band met een snelheid van 150 heptades/seconde.

Het gebruik van de bandponser als output apparaat is uitsluitend aan te bevelen voor het uitvoeren van gegevens, die

- a) naderhand weer moeten worden ingelezen,
- b) in een mooiere typografie dan die van de regeldrukker gepubliceerd moeten worden,
- c) mechanisch vermenigvuldigd moeten worden.

Indien men slechts enige eind-antwoorden heeft, maar veel tussenresultaten ook wil uitvoeren om in geval van twijfel deze te kunnen controleren, kan men:

de tussenresultaten over de regeldrukker uitvoeren,
de eind-antwoorden ponsen.

7.3.1. Output procedures voor de regeldrukker

7.3.1.1. procedure PRSYM (n); value n; integer n;

Het effect van PRSYM is slechts gedefinieerd voor de waarden van n, vermeld in tabel III; afgebeeld wordt op de regeldrukker het in die tabel vermelde symbool.

PRSYM (93) is equivalent met SPACE (1),

PRSYM (118) is equivalent met TAB,

PRSYM (119) is equivalent met NLCR.

PRSYM, en via PRSYM alle andere outputprocedures voor de regeldrukker, houden de positie op de regel, en het regelnummer op de pagina bij. Als door een aanroep van PRSYM meer dan 144 symbolen op een regel dreigen te ontstaan, wordt door het systeem een NLCR ingelast; als door een aanroep van PRSYM meer dan 60 regels op een pagina dreigen te ontstaan, wordt overgegaan op een nieuwe pagina.

Aanroepen van PRSYM met n = 126 of n = 127 (onderstropping of doorbalking) verhogen de positie op de regel niet. Om een symbool te onderstrepen geve men eerst de onderstropping, daarna het symbool.

7.3.1.2. procedure SPACE (n); value n; integer n;

SPACE verhoogt in principe de positie op de regel met n. Als daarbij het aantal symbolen op de regel 144 dreigt te overschrijden, last het systeem zoveel regelopvoeren (daarbij telkens de positie op de regel verlagend met 144) in als nodig om de juiste regelbreedte te garanderen. SPACE (n) is equivalent met, maar sneller dan:
begin integer i; for i:= 1 step 1 until n do PRSYM (93) end;

7.3.1.3. procedure TAB;

TAB verhoogt in principe de positie op de regel met minstens 2 en ten hoogste 9, zodanig, dat een 8-voud bereikt wordt (de posities op de regel zijn genummerd van 0 t/m 143. De "tabulatorstoppen" bevinden zich dus op de posities, genummerd 8, 16, 24, ..., 136). In geval van overschrijding van de regelbreedte wordt een regelopvoer ingelast en de positie op de regel met 144 verminderd.

7.3.1.4. procedure NLCR;

NLCR geeft een regelopvoer en stelt de positie op de regel terug op 0. Als door het uitvoeren van NLCR het aantal regels op de pagina de 60 zou overschrijden, wordt in plaats van regelopvoer overgang naar een nieuwe pagina bewerkstelligd.

7.3.1.5. procedure CARRIAGE (n); value n; integer n;

Voor $n < -1$ of $n = 1$ of $n > 31$ is CARRIAGE equivalent met NLCR; voor $n = -1$ is CARRIAGE equivalent met NEW PAGE. Voor de andere waarden van n worden in principe n regelopvoeren gegeven en wordt de positie op de regel op 0 gesteld. Als door uitvoeren van CARRIAGE het aantal regels op de pagina de 60 zou overschrijden, wordt in plaats van de n regelopvoeren, overgang naar een nieuwe pagina bewerkstelligd.

7.3.1.6. procedure NEW PAGE;

NEW PAGE bewerkstelligt de overgang naar een nieuwe pagina en stelt de positie op de regel op 0. Iedere nieuwe pagina wordt door het systeem voorzien van een kopje, vermeldende de datum van verwerking en het serienummer, door het systeem aan deze verwerking toegekend.

7.3.1.7. integer procedure LINE NUMBER;

De waarde van de function designator LINE NUMBER is het nummer van de regel "in opbouw" op de heersende pagina. Deze waarde is minstens 1 en hoogstens 60; na overgang op een nieuwe pagina levert LINE NUMBER de waarde 1 af.

7.3.1.8. procedure ABSFIXT (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De absolute waarde van x wordt door de procedure ABSFIXT in het algemeen afgedrukt in vaste-komma-representatie met n cijfers voor de decimale punt, m cijfers erna, het geheel voorafgegaan en gevolgd door een spatie. Als $m = 0$, wordt het afdrucken van de decimale punt onderdrukt. In het gehele gedeelte van x worden non-significante nullen door spaties vervangen, uitgezonderd de nul op de eenhedenpositie in het geval $m = 0$ (d.w.z. als het breukgedeelte ontbreekt).

Het af te drukken getal wordt exact op de laatste af te drukken decimaal afgerond. Als hierna zijn absolute waarde $\geq 10 \uparrow n$ is, of als niet voldaan is aan de relaties $n \geq 0$, $m \geq 0$, $n + m \leq 21$, wordt ABSFIXT (n,m,x) door het systeem vervangen door FLOT (13,3,x).

Een aanroep van ABSFIXT (n,m,x) verhoogt in principe de positie op de regel met if $m = 0$ then $n + 2$ else $n + m + 3$. Als hierdoor het aantal symbolen op de regel meer dan 144 zou worden, wordt voor de aanvang van het afdrucken door het systeem een NLCR ingelast.

7.3.1.9. procedure FIXT (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De procedure FIXT verschilt slechts van de procedure ABSFIXT in dit opzicht, dat in plaats van de spatie die direct aan het eerste cijfer of aan de decimale punt voorafgaat, het teken van x (+ of -) wordt afgedrukt.

7.3.1.10. procedure FLOT (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De procedure FLOT drukt de waarde van x af in drijvende, decimale representatie. Na het teken van x en de decimale punt volgen een mantisse van n cijfers, het symbool "D", het teken van de decimale exponent, de absolute waarde van die exponent in m cijfers (waarbij non-significante nullen, behalve op de eenhedenpositie, vervangen worden door spaties), en ten slotte een spatie.

Voor $x = 0$ worden een mantisse 0 en een decimale exponent 0, beide met het goede aantal cijfers, afgedrukt.

Voor $x \neq 0$ wordt de decimale exponent zo bepaald, dat de mantisse in absolute waarde $\geq .1$ en < 1 is. Als de zo verkregen decimale exponent niet in m cijfers kan worden afgedrukt, of als niet voldaan is aan $1 \leq n \leq 13$, $1 \leq m \leq 3$, wordt FLOT (n,m,x) vervangen door FLOT (13,3,x).

De mantisse wordt exact op de laatste decimaal afgerond.

Een aanroep van FLOT (n,m,x) verhoogt in principe de positie op de regel met $n + m + 5$. Als hierdoor het aantal symbolen op de regel meer dan 144 zou worden, wordt vooraf door het systeem een NLCR ingelast.

7.3.1.11. procedure PRINT (x); value x; real x;

Als de absolute waarde van x gelijk is aan een geheel getal, kleiner dan 1 099 511 627 776, wordt x afgedrukt volgens FIXT (13,0,x), gevolgd door 6 extra spaties. Zo niet, dan volgens FLOT (13,3,x). In beide gevallen wordt de positie op de regel verhoogd met 21, maar zonodig vooraf een NLCR door het systeem ingelast.

7.3.1.12. procedure print (x); PRINT (x);

print is slechts een andere naam voor PRINT.

7.3.1.13. procedure PRINTTEXT (s); string s;

De actuele parameter bij een aanroep van PRINTTEXT mag uitsluitend zijn: een string, of een formele identifier (het geval van een "doorgegeven" formele parameter), mits deze laatste uiteindelijk met een string correspondeert. De symbolen van de string, ontdaan van de buitenste string quotes, worden, symbool na symbool, afgedrukt. Telkens als daarbij de regelbreedte van 144 posities overschreden dreigt te worden, last het systeem een NLCR in.

7.3.2. Output procedures voor de bandponser

7.3.2.1. procedure PUHEP (n); value n; integer n;

De procedure PUHEP pons de laatste 7 bits van de binaire representatie van n als 1 heptade op de band. Voor $0 \leq n \leq 127$ wordt dus n zelf als heptade geponst. Voor $n < 0$ is de binaire representatie uit die van abs (n) af te leiden door alle nullen door enen te vervangen en omgekeerd. (Een aanroep van PUHEP (n) met $n < 0$ heeft als neveneffect, dat de ponsbuffer, groot 150 heptades, leeggeponst wordt reeds voor dat hij geheel gevuld is).

Bij iedere aanroep van PUHEP wordt onderzocht, of de waarde van n toelaatbaar is als getalwaarde van een flexowriter-ponsing. Is dit het geval, dan wordt door PUHEP, ten behoeve van hogere ponsprocedures, de laatst geponste case-definitie, en ook de positie op de regel van de flexowriter bijgehouden. PUHEP (26) stelt de positie op de regel op 0, PUHEP (62) verhoogt de positie op de regel met minstens 2 en hoogstens 9,

zodanig dat een 8-voud bereikt wordt, PUHEP (14) wijzigt de positie op de regel niet, PUHEP (122) of PUHEP (124) zetten de laatst geponste case-definitie op lower, respectievelijk upper case. De door PUHEP bijgehouden laatst geponste case-definitie wordt aan het begin van de uitvoering van het programma geïnitieerd op noch lower, noch upper case.

In alle gevallen wordt een en slechts een heptade geponst.

7.3.2.2. procedure PUSYM (n); value n; integer n;

PUSYM is het ponsende analogon van PRSYM (zie 7.3.1.1.). Het effect van PUSYM is slechts gedefinieerd voor de waarden van n, vermeld in tabel III; geponst wordt het in die tabel vermelde symbool in flexowriter-code, zonodig voorafgegaan door een case-definitie. Dit laatste geschiedt, als de flexowriter-case van het betreffende symbool niet overeenstemt met de door PUHEP bijgehouden laatst geponste case-definitie. Alle aanroepen van PUSYM lopen via PUHEP en beïnvloeden derhalve de laatst geponste case-definitie en de positie op de regel als daar beschreven.

PUSYM (93) is equivalent met PUHEP (16) en met PUSPACE (1),

PUSYM (118) is equivalent met PUHEP (62),

PUSYM (119) is equivalent met PUHEP (26) en met PUNLCR;

bij deze symbolen wordt nimmer een case-definitie ingelast.

7.3.2.3. procedure PUSPACE (n); value n; integer n;

PUSPACE pons in principe n (flexowriter-)spaties op de band.

PUSPACE (n) is equivalent met, maar sneller dan:

begin integer i; for i:= 1 step 1 until n do PUSYM (93) end;

7.3.2.4. procedure PUNLCR;

PUNLCR pons de flexowriter-ponsing voor terug-wagen-nieuwe-regel.

De door PUHEP bijgehouden positie op de regel wordt door PUNLCR op 0 gesteld.

7.3.2.5. procedure RUNOUT;

RUNOUT pons een stuk blank band (80 ponsingen blank = 20 cm band).

7.3.2.6. procedure STOPCODE;

STOPCODE pons de flexowriter-stopcode, gevolgd door een stuk blank band. STOPCODE is equivalent met begin PUHEP (11); RUNOUT end;

7.3.2.7. procedure ABSFIXP (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De procedure ABSFIXP is geheel het ponsende analogon van ABSFIXT (zie 7.3.1.8.). Evenals bij FIXP, FLOP, en PUNCH wordt, als na uitvoering van de procedure de positie op de regel 150 zou overschrijden, vooraf een aanroep van PUNLCR ingelast. Bovendien wordt, als de door PUHEP bijgehouden case-definitie van lower case verschilt, vooraf een lower case-ponsing ingelast.

7.3.2.8. procedure FIXP (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De procedure FIXP is geheel het ponsende analogon van FIXT (zie 7.3.1.9.). Verder gelden de opmerkingen, gegeven bij de beschrijving van ABSFIXP (zie 7.3.2.7.), ook voor FIXP.

7.3.2.9. procedure FLOP (n,m,x); value n,m,x; integer n,m; real x;

De procedure FLOP is geheel het ponsende analogon van FLOT (zie 7.3.1.10.). Verder gelden de opmerkingen, gegeven bij de beschrijving van ABSFIXP (zie 7.3.2.7.), ook voor FLOP.

7.3.2.10. procedure PUNCH (x); value x; real x;

De procedure PUNCH is geheel het ponsende analogon van PRINT (zie 7.3.1.11.). Verder gelden de opmerkingen, gegeven bij de beschrijving van ABSFIXP (zie 7.3.2.7.), ook voor PUNCH.

7.3.2.11. procedure PUTEXT (s); string s;

De procedure PUTEXT is het ponsende analogon van PRINTTEXT (zie 7.3.1.13.). Echter reageert PUTEXT nooit op een eventuele overschrijding van de regelbreedte van de flexowriter, al wordt wel de positie op de regel nauwkeurig bijgehouden. PUTEXT last zo min mogelijk case-ponsingen in en maakt hierbij gebruik van de door PUHEP bijgehouden laatst geponste case-definitie.

7.4. Berekening-sturende input procedures

Uitsluitend met toestemming van, en in overleg met de contactpersoon aan de "balie", mogen de procedures HAND en XEEN gebruikt worden, die de operator in staat stellen, tijdens de uitvoering van programma's de loop van de berekening door manuele invoer van getallen te beïnvloeden. Gebruik van HAND en XEEN sluit de programma's uit van de twee-minuten-dienst en zal, door de tijd, die de operator nodig heeft voor zijn beslissingen en handelingen, uiterst kostbaar zijn.

7.4.1. real procedure HAND (n); value n; integer n;

Door HAND wordt, op een nieuwe regel van de bedienings-teleprinter, uitgetypt het woord HAND, gevolgd door de absolute waarde van n in ten hoogste 6 cijfers (dit laatste dient ter identificatie). De operator kan nu, volgens de conventies van de procedure READ (zie 7.2.3. en 8.), een decimaal getal invoeren; de waarde hiervan wordt aan de function designator HAND toegekend. Bovendien geldt, voor zolang het duurt, deze waarde als het "laatst ingevoerde decimale getal" in foutmeldingen tijdens de executiefase van het programma. Het is aan te bevelen, voor een verslaglegging van de loop der berekeningen, de waarde van HAND meteen over de regeldrukker uit te voeren.

7.4.2. integer procedure XEEN (n); value n; integer n;

De waarde van de function designator XEEN is een functie van twee parameters; de eerste is niets anders dan het argument van XEEN, n, bij iedere aanroep van XEEN in principe verschillend, de tweede parameter daarentegen is een systeemgrootheid, ook integer, die in principe van aanroep tot aanroep van XEEN ongewijzigd blijft.

De waarde van XEEN wordt uit deze twee parameters gevormd door "bit voor bit colleren". In de binaire voorstelling van het resultaat van deze operatie staat dan en slechts dan een 1, als op de overeenkomstige positie in beide operanden ook een 1 staat. (In de X8 wordt de binaire representatie van een negatieve integer uit die van het tegenstelde getal verkregen door alle nullen door enen te vervangen en omgekeerd. Het meest significante bit fungeert hierdoor onder andere als tekenbit. Er zijn in principe twee representaties van de integer 0: een rij van 27 nullen, of een rij van 27 enen. Als het argument van XEEN gelijk 0 is, is de binaire voorstelling hiervan echter steeds een rij van 27 enen).

Bij de eerste aanroep van XEEN die in het programma wordt uitgevoerd, wordt, op een nieuwe regel van de bedienings-teleprinter, het woord XEEN uitgetypt. De operator krijgt hiermee gelegenheid, de bovengenoemde systeemgrootheid, die verder ook bij iedere volgende aanroep van XEEN met het argument van XEEN gecolleerd zal worden, octaal in te voeren. Hiertoe denke men zich de 27 bits van een woord gesplitst in 9 groepen van 3 bits elk; iedere groep van 3 bits vatte men op als een octaal

cijfer (0 t/m 7). De operator dient nu van de programmeur deze 9 octalen, als octaal getal geschreven, op te krijgen; eventuele nullen op non-significante posities mogen daarbij worden weggelaten.

Er zijn twee manieren, waarop een eenmaal aan het systeem opgegeven waarde nog kan worden gewijzigd:

- a) door het programma, middels een aanroep van de procedure STOP,
- b) door de operator, op elk gewenst moment, door op de bedienings-teleprinter de toets X aan te slaan.

In beide gevallen zal het programma normaal doorrekenen. Echter zal bij de eerstvolgende aanroep van XEEN die in het programma wordt geëffectueerd, aan de operator opnieuw de gelegenheid gegeven worden, aan het systeem een waarde op te geven. De gang van zaken is dan geheel als boven beschreven.

7.4.3. procedure STOP;

De procedure statement STOP heeft als enig effect, dat bij de eerstvolgende aanroep van XEEN niet langer de eventueel eerder opgegeven waarde van de systeemgrootte, waarmee het argument van XEEN telkens gecolleet wordt, gebruikt wordt, maar dat dan aan de operator om een nieuwe waarde gevraagd wordt.

7.5. Diverse procedures

7.5.1. real procedure SUM (i,a,b,x); value b; integer i,a,b; real x;
begin real s; s:= 0;
 for i:= a step 1 until b do s:= s + x;
 SUM:= s
end;

De function designator SUM levert de som af van de waarden van de met x corresponderende actuele expressie, uitgerekend voor waarden van $i = a$ (1) b . Voor $b < a$ levert SUM de waarde 0 af.

7.5.2. real procedure INPROD (i,a,b,x,y); value b; integer i,a,b; real x,y;
begin real s; s:= 0;
 for i:= a step 1 until b do s:= s + x × y;
 INPROD:= s
end;

De function designator INPROD levert af het inwendig product van twee vectoren van getalwaarden, verkregen door de met x, respectievelijk y corresponderende actuele expressies te evalueren voor $i = a$ (1) b . Voor $b < a$ levert INPROD de waarde 0 af.

7.5.3. integer procedure EVEN (n); value n; integer n;
 EVEN:= if n + 2 × 2 = n then 1 else - 1;

De function designator EVEN is equivalent met wat in mathematische notatie vaak geschreven wordt als $(-1)^n$.

7.5.4. integer procedure REMAINDER (a,b); value a,b; integer a,b;
 REMAINDER:= if b = 0 then a else a - a ÷ b × b;

De function designator REMAINDER levert, tenzij $b = 0$, de rest af van de deling van a door b (de rest gedefinieerd als het in absolute waarde kleinste getal r met hetzelfde teken als a, waarvoor $a = r \pmod{b}$ geldt).

7.5.5. real procedure RANDOM;

Opeenvolgende aanroepen van RANDOM geven min of meer homogeen verdeelde trekkingen uit het eenheidsinterval $[0,1)$. Iets nauwkeuriger omschreven, iedere aanroep van RANDOM levert een waarde, ≥ 0 en < 1 , gelijk

aan het eerstvolgende getal uit een pseudo-random rij, gegenereerd volgens een proces van D.H. Lehmer (zie b.v. M. Greenberger, MTAC 15 (1961) 383). De periode van dit proces is $2 \uparrow 26$.

Het is, in verband met de eis van reproduceerbaarheid van de resultaten van een programma, dringend gewenst, de eerste aanroep van RANDOM in het programma te laten voorafgaan door een aanroep van SETRANDOM (zie 7.5.6.).

7.5.6. procedure SETRANDOM (x); value x; real x;

De procedure SETRANDOM definieert met behulp van x de startwaarde voor het proces, waarmee de function designator RANDOM zijn pseudo-random trekkingen genereert. Het argument x van SETRANDOM moet voldoen aan $0 \leq x < 1 - 2 \uparrow (-27)$.

7.5.7. procedure EXIT;

De procedure EXIT beeindigt de executiefase van het programma, alsof de laatste end van het programma "gepasseerd" was.

8. Ponsconventies voor het ponsen van getallenbanden

Getallenbanden, die gelezen moeten worden door de function designator READ (zie 7.2.3.), moeten geponst worden op 7-gats band in de z.g. MC-flexowriter-code.

8.1. Een getal is een <unsigned number> in de zin van het Revised Report, al dan niet voorafgegaan door een teken. Elk getal op de band moet worden afgesloten door een getalscheider (zie 8.3.). Extra getalscheiders voor het begin van een getal worden door READ geskipt.

8.2. Als lay out symbolen binnen een getal zijn toegestaan:

- a) na het teken van het getal, na 10 , of na het teken van de exponent, maar voor het eerste cijfer van getal of exponent: willekeurig veel spaties of tabulaties,
- b) op elke andere plaats: telkens hoogstens 1 spatie.

8.3. Als getalscheider fungeren:

- a) het teken van het volgende getal,
- b) twee of meer spaties of een tabulatie, behalve op de in 8.2. genoemde posities,
- c) overgang op een nieuwe regel,
- d) elke rij flexowriter-symbolen tussen twee accenten,
- e) elk flexowriter-symbool dat verschilt van . of 10 of + of - of een cijfer.

N.B.: een enkele spatie bewerkstelligt geen getalscheiding.

Voorbeeld: als op een getallenband voorkomt de symbolenrij:

A[j3]:= - 3.14 10^{-3} x 15;

levert READ achtereenvolgens de waarden:

3, -.00314, en 15 af.

8.4. Het is toegestaan een getallenverzameling over meer dan een band te verdelen. Bandeinde heeft geen betekenis als getalscheider: na het laatste getal op de laatste getallenband moet dus nog een getalscheider staan.

8.5. Elke getallenband moet beginnen en eindigen met ten minste 25 cm blank. Op iedere plaats zijn verder, zonder enige betekenis, toegestaan de symbolen blank (0), erase (127), stopcode (11), en backspace (42). Na tape feed behoeft geen nieuwe case-definitie gegeven te worden. Aan het

begin van de executiefase van een programma wordt de gemeenschappelijk door RESYM en READ bijgehouden case-definitie door het systeem op lower case geïntialiseerd.

8.6. Als eerste getallenband functioneert het gedeelte van de (laatste) programmaband, dat volgt direct op het eerste symbool na de laatste end van het programma. Dit betekent onder meer het volgende:

- a) getallenmateriaal mag direct na het programma geponst worden,
- b) als de programmaband eindigt met tape feed en eventueel een stopcode, wordt dit stuk door READ (maar niet door REHEP) geskipt,
- c) als het programma abusievelijk een end teveel bevat, zal de ALGOL-tekst gedeeltelijk als getallenband behandeld worden.

9. De tijdsduur van enige operaties

Daar de tijdsduur van een operatie in het ALGOL-systeem voor de X8 als regel van de specifieke syntactische constructie afhangt, zijn de volgende cijfers zeer globaal. In het bijzonder zal het evalueren van formele identifiers soms relatief lang duren. Echter maken de hier gegeven getallen een ruwe schatting van de benodigde tijd voor bepaalde programmaonderdelen mogelijk. Alle tijden zijn opgegeven in μ s.

9.1. De diadische arithmetische operaties:

a) integer operanden:

+ of -	8	of	20
+	190		

voorts als bij real operanden,

b) real operanden:

+ of -	13	of	25
x	40	of	52
/	65	of	77
$\uparrow$ 2	290		
$\uparrow$ 3.14	1500		

Als twee waarden opgegeven worden, geldt de kleinste waarde voor het geval, dat de tweede operand eenvoudig is (een constante of een simpele niet-formele identifier).

9.2. De logische operaties:

$\neg$	5
$\wedge, \vee, \equiv, \supset$	21

9.3. Indiceren:

- a) integer of real array 50 + 85 per indexpositie
- b) Boolean array 150 + 85 per indexpositie

9.4. Assignments:

- a) aan een real 15
- b) aan een integer 16
- c) aan een Boolean 14

9.5. For statements:

for i:= 1 step 1 until n do 80 per repetitie-slag

9.6. Blokingang en -verlating: 45

9.7. Array-declaratie: 150 + 100 per indexpositie

9.8. Procedure-ingang en -verlating:

110 + 70 per formele parameter

9.9.	abs	13
	sign	13
	entier	80
	sqrt	340
	sin	470
	cos	450
	arctan	725
	ln	580
	exp	735

Tabel I: Omschrijving van de betekenis van foutnummers

Ia) fouten tegen de syntaxis

100	in parameterscheider ontbreekt de colon
101	in parameterscheider ontbreekt de (
102	op de band staat een symbool van foute pariteit
103	op de band komt een onbekende ponsing voor
104	in declaratie wordt <u>own</u> niet gevolgd door <type>
105	in declaratie wordt <u>own</u> niet gevolgd door type- of arraydeclaratie
106	in declaratie wordt <type> gevolgd door <u>switch</u>
107	in specificatie wordt <type> gevolgd door <u>label</u> of <u>switch</u>
108	-
109	na ₁₀ of . volgt geen getal
110	geen identifier waar vereist
111	programma begint met identifier, niet gevolgd door colon
112	programma begint met getal, niet gevolgd door colon
113	programma is geen compound statement of block
114	in procedure declaratie is de formele parameterlijst niet afgesloten met)
115	in procedure declaratie volgt op het <formal parameter part> geen semicolon
116	in value list staat een identifier die niet onder de formelen voorkomt
117	value list niet afgesloten door een semicolon
118	in specificatie staat een identifier die niet onder de formelen voorkomt
119	formele parameter wordt meer dan eens gespecificeerd
120	specificatie ontoelaatbaar voor parameter uit value list
121	specificatie niet door semicolon afgesloten
122	in typedeclaratie komt een reeds eerder in hetzelfde blok gedeclareerde identifier voor
123	in arraydeclaratie komt een reeds eerder in hetzelfde blok gedeclareerde identifier voor
124	in arraydeclaratie deugt de bound pair list niet
125	in arraydeclaratie ontbreekt de bound pair list
126	bij switchdeclaratie komt een reeds eerder in hetzelfde blok gedeclareerde identifier voor
127	bij proceduredeclaratie komt een reeds eerder in hetzelfde blok gedeclareerde identifier voor
128	declaratie niet door semicolon afgesloten
129	label in hetzelfde blok reeds eerder gedeclareerd of als label voor statement verschenen
130	numerieke label buiten de integercapaciteit of niet-integer
200	-
201	formele parameter uit value list niet gespecificeerd
202	te veel lokalen of labels in blok
203	in arraydeclaratie deugt de bound pair list niet
204	identifier onbekend
300	in arithmetische expressie is een ifclause niet besloten met <u>then</u>
301	in arithmetische expressie ontbreekt een <u>else</u> -deel
302	in arithmetische expressie ontbreekt een)
303	in arithmetische expressie begint een primary met ontoelaatbaar symbool

- 304 in arithmetische expressie staat een niet-arithmetische identifier
- 305 array- of switchidentifier wordt niet gevolgd door subscript list
- 306 subscript list niet afgesloten door]
- 307 in Boolean expressie is een ifclause niet besloten met then
- 308 in Boolean expressie ontbreekt een else-deel
- 309 in Boolean expressie ontbreekt een)
- 310 in Boolean expressie begint een Boolean primary met ontoelaatbaar
symbool
- 311 in Boolean expressie wordt een arithmetisch gedeelte niet gevolgd
door een relational operator
- 312 in Boolean expressie staat een niet-Boolean identifier
- 313 in arithmetische of Boolean expressie is een ifclause niet besloten
met then
- 314 in arithmetische of Boolean expressie ontbreekt een else-deel
- 315 in arithmetische of Boolean expressie ontbreekt een)
- 316 arithmetische of Boolean expressie begint met ontoelaatbaar symbool
- 317 in arithmetische of Boolean expressie staat identifier van type
string of van designational type
- 318 in stringexpressie is een ifclause niet besloten met then
- 319 in stringexpressie ontbreekt een else-deel
- 320 in stringexpressie ontbreekt een)
- 321 in stringexpressie komt ontoelaatbaar symbool voor
- 322 in stringexpressie staat een identifier, niet van type string
- 323 in designational expressie is een ifclause niet besloten door then
- 324 in designational expressie ontbreekt een else-deel
- 325 in designational expressie ontbreekt een)
- 326 in designational expressie komt een onbekende numerieke label voor
- 327 in designational expressie komt ontoelaatbaar symbool voor
- 328 in designational expressie staat een niet-designational identifier
- 329 Boolean- of stringexpressie in plaats van arithmetische of
designational expressie
- 330 designational expressie in plaats van een <type>-expressie
- 331 in expressie is een ifclause niet besloten door then
- 332 in expressie ontbreekt een else-deel
- 333 in expressie ontbreekt een)
- 334 in expressie komt ontoelaatbaar symbool voor
- 335 statement begint met variabele, niet gevolgd door een colonequal
- 336 assignment aan formele type-procedure identifier
- 337 assignment aan functie-identifier buiten de declaratie
- 338 in left part list komt na een integer variabele een non-integer
variabele voor
- 339 in left part list komt na een real variabele een non-real variabele
voor
- 340 in left part list komt na een Boolean variabele een niet-logische
variabele voor
- 341 in left part list komt na een stringvariabele een niet-stringvaria-
bele voor
- 342/343 in left part list komt na een arithmetische variabele een niet-
arithmetische variabele voor
- 344/345 in left part list komt een designational identifier voor
- 346 in expressie komt een non-type procedure identifier voor
- 347 statement begint met identifier op ontoelaatbare wijze
- 348 actuele parameter is een identifier maar geen array- of switch-
identifier
- 349 actuele parameter is een identifier maar geen procedure identifier
- 350 actuele parameter is een identifier maar geen type-procedure
identifier
- 351 actuele parameter is een array-, switch- of procedure identifier

352 actuele parameter is een expressie in plaats van een array-,
 switch- of procedure identifier
 353 actuele parameter is geen variabele waaraan geassigneerd kan wor-
 den
 354 actuele parameter is een expressie maar geen arithmetische
 355 actuele parameter is een expressie maar geen logische
 356 actuele parameter is een expressie maar geen stringexpressie
 357 actuele parameter is een expressie maar geen designational
 358 actuele parameter is een expressie maar designational
 359 te veel actuele parameters
 360 te weinig actuele parameters
 361 actuele parameterlijst niet afgesloten met)
 362 actuele parameterlijst ontbreekt
 363 te veel of te weinig actuele parameters bij bibliotheek procedure
 364 statement begint met een getal dat geen integer label is
 365 in statement volgt na then een conditional statement
 366 na for statement volgt een else-deel
 367 statement niet correct
 368 in statement is een ifclause niet besloten door then
 369 for list niet met do besloten
 370 van for statement is de controlled variable niet-arithmetisch
 371 in for statement staat in plaats van een controlled variable een
 type-procedure identifier
 372 in for statement volgt op de controlled variable geen colonequal
 373 in step-until-element van for list ontbreekt de until
 374 in for list volgt op arithmetische expressie geen step, while,
 do of comma
 375 for wordt niet gevolgd door een identifier
 376 switch list bevat een niet-designational identifier
 377 switch list bevat een getal dat niet als integer label bekend is
 378/379 switch list niet correct
 380 in switch declaratie volgt op de switch identifier geen colonequal
 381 in switch declaratie volgt op switch geen identifier
 382 in array declaratie ontbreekt de bound pair list
 383 in bound pair list volgt op een lower bound geen colon
 384 bound pair list niet afgesloten door een]
 385 declaratie niet door semicolon afgesloten
 386/387 -
 388 statement begint met switch identifier
 389 op label volgt geen colon
 390 in type-procedure declaratie komt geen assignment aan de procedure
 identifier voor
 391 identifier reeds eerder gedeclareerd of als label bekend geworden
 392 goto statement leidt binnen een for statement
 393 subscript list bevat te veel of te weinig subscript expressies
 394 actuele parameter is een identifier van een array, switch of
 procedure met onjuist aantal subscripts of parameters
 395 actuele parameter is een identifier van onjuist type
 396 in code body ontbreekt een comma als scheider tussen macronummer
 en bijbehorende parameter
 397 in code body volgt na een minus geen getal
 398 in code body begint een parameter niet met letter, cijfer of minus
 399 in code body als macronummer geen getal
 400 code body niet afgesloten met unquote
 401 code body niet aangevangen met quote

- 490 wegens de reeds eerder gemelde fouten wordt het syntactisch onder-
 zoek niet verder voortgezet
- 491 het programma bevat een switchdeclaratie met teveel entries in de
 switch list
- 492 het programma is te lang voor het beschikbare geheugen

Ib) fouten ontdekt tijdens de executiefase

- 500 actuele parameter is geen variabele waaraan geassigneerd kan wor-
 den
- 501 in arraydeclaratie is een bovengrens kleiner dan de bijbehorende
 ondergrens
- 502 van een arrayelement valt de (laatste) index buiten de range
- 503 van een arrayelement valt een index (maar niet de laatste) buiten
 de range
- 504 van een switch designator valt de index buiten de range
- 505 bij een assignment aan een arrayelement van integer type ligt de
 te assigneren waarde buiten de integercapaciteit
- 506 bij een assignment aan een arrayelement van een formeel array
 blijkt de corresponderende actuele parameter de naam van
 een switch te zijn
- 507/508/509 de formele, geïndiceerde controlled variable in een for
 statement blijkt niet-arithmetisch te zijn
- 510 de integercapaciteit blijkt, bij afronding tot een integer, over-
 schreden te zijn
- 511 bij de operatie + zijn niet beide operanden van integer type
- 515 in een getallenband vindt "READ" of "RESYM" een symbool van foute
 pariteit
- 516 in een getallenband vindt "READ" of "RESYM" een onbekende ponsing

- 600/601/602/603/604 het programma bevat niet-geïmplementeerde stringopera-
 ties
- 605 het programma declareert own arrays
- 606/607/608 het programma bevat niet-geïmplementeerde stringoperaties
- 609 de geheugenruimte is uitgeput
- 610 het programma bevat niet-geïmplementeerde stringoperaties

- 999 het programma is door de operator beëindigd

Tabel II: Interne codering van basic symbols

0	0	90	:
..	...	91	;
9	9	92	:=
10	a	93	space
..	...	94	<u>if</u>
35	z	95	<u>then</u>
37	A	96	<u>else</u>
..	...	97	<u>comment</u>
62	Z	98	(
		99	)
64	+	100	[
65	-	101	]
66	x	102	<
67	/	103	>
68	+	104	<u>begin</u>
69	↑	105	<u>end</u>
70	=	106	<u>own</u>
71	+	107	<u>real</u>
72	<	108	<u>integer</u>
73	<	109	<u>Boolean</u>
74	>	110	<u>string of step</u>
75	>	111	<u>array</u>
76	↑	112	<u>procedure</u>
77	≡	113	<u>switch</u>
78	⊃	114	<u>label</u>
79	∨	115	<u>value</u>
80	∧	116	<u>true</u>
81	<u>goto</u>	117	<u>false</u>
82	<u>for</u>	118	<u>tab</u>
84	<u>until</u>	119	<u>new line</u>
85	<u>while</u>	120	'
86	<u>do</u>	121	"
87	,	122	?
88	.	126	-
89	10	127	
160	gevolgd door een niet toegestaan symbool		
161	een niet geoorloofde onderstreping		
162	een onbekende word delimiter		

Tabel III: Waardebereik van RESYM, PRSYM, en PUSYM

<u>waarde</u>	<u>flexowriter-representatie</u>	<u>regeldrukker-representatie</u>
0	0	0
1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4
5	5	5
6	6	6
7	7	7
8	8	8
9	9	9
10	a	A
11	b	B
12	c	C
13	d	D
14	e	E
15	f	F
16	g	G
17	h	H
18	i	I
19	j	J
20	k	K
21	l	L
22	m	M
23	n	N
24	o	O
25	p	P
26	q	Q
27	r	R
28	s	S
29	t	T
30	u	U
31	v	V
32	w	W
33	x	X
34	y	Y
35	z	Z
37	A	X
38	B	B
39	C	C
40	D	D
41	E	E
42	F	F
43	G	G
44	H	H
45	I	I
46	J	J
47	K	K
48	L	L
49	M	M
50	N	N
51	O	O
52	P	P
53	Q	Q
54	R	R
55	S	S

<u>waarde</u>	<u>flexowriter-representatie</u>	<u>regeldrukker-representatie</u>
56	T	V
57	U	U
58	V	V
59	W	W
60	X	X
61	Y	Y
62	Z	Z
64	+	+
65	-	-
66	x	x
67	/	/
70	=	=
72	<	<
74	>	>
76	┐	┐
79	v	v
80	^	^
87	,	,
88	.	.
89	10	10
90	:	:
91	;	;
93	spatie	spatie
94	ongedefinieerd	o
95	ongedefinieerd	\
96	ongedefinieerd	#
98	(	(
99	)	)
100	[	[
101	]	]
118	tab	tab
119	twnr	twnr
120	'	'
121	"	"
122	?	?
126	-	-
127		

Aanvullingen op MR 81

Met ingang van 20 februari 1966 is het MC-ALGOL 60-systeem voor de X8 op de volgende punten gewijzigd:

- 1 Aan de regeldrukker-output van elk programma wordt door het systeem een extra pagina toegevoegd, waarop de volgende gegevens vermeld worden:
 - 1.1 Als het programma syntactisch incorrect is:
 - op regel 1 de tijd, besteed aan de syntactische controle, in milli-uren,
 - op regel 2 de som van de heptaden van de programmaband,
 - op regel 3 een schatting voor het aantal woorden in het geheugen van de X8, voor het programma zelf benodigd na verbetering van de fouten.
 - 1.2 Als het programma syntactisch correct is, en ook in uitvoering genomen is:
 - op regel 1 de tijd, besteed aan de syntactische controle, gevolgd door de totale tijd, dat het programma op de X8 is geweest, beide tijden in milliuren,
 - op regel 2 de som van de heptaden van de programmaband, gevolgd door de som van alle heptaden, die bij de controle en de uitvoering verwerkt zijn,
 - op regel 3 het aantal woorden, in het geheugen van de X8 in beslag genomen door het programma zelf.
- Indien een programma resultaten over de bandponser uitgevoerd heeft:
- op regel 4 het aantal geponste heptaden, gevolgd door de som van de geponste heptaden (inclusief standaardkop en standaardafsluiting).

- 2 Aan de bibliotheek van standaardprocedures is toegevoegd:

- 2.1 real procedure time;
Deze levert de tijd af, die verlopen is sinds het in behandeling nemen van het programma (dus vanaf het begin van de syntactische controle), in seconden (dus niet in milliuren) met een nauwkeurigheid van 0.01 sec.

- 2.2 procedure TO DRUM (A, p); value p; array A; integer p;
procedure FROM DRUM (A, p); value p; array A; integer p;

Beide procedures nemen contact op met het trommelgeheugen, de eerste om de elementen van het array A op de trommel op te bergen, de tweede om het array A vanaf de trommel te vullen. Voor dit dumpen en weer ophalen van array-inhouden staat op de trommel een stuk van 81920 woorden ter beschikking. De parameter p geeft aan, welk van deze woorden met het eerste element van

het array moet corresponderen. Steeds moet $p \geq 0$ en $p + \text{aantal woorden}$, in beslag genomen door elementen van het array (zie MR 81 sectie 6) moet ≤ 81920 zijn.

De tijdsduur van het transport van of naar de trommel kan geschat worden als 50 milliseconden per 1000 woorden met een minimum van 25 m s. Het is dus niet efficient om arrays van kleine omvang te dumpen. Wel wordt gedurende het transport van een array reeds verder gerekend, zolang het programma maar geen gebruik maakt van het array in kwestie of het blok, waarin dat array gedeclareerd is, verlaat. Een uitvoeriger beschrijving van TO DRUM en FROM DRUM zal later gegeven worden.

3. Steeds staan tijdens de executiefase van een programma zeker 23.000 woorden ter beschikking voor programma en werkruimte. Een foutmelding met foutnummer 609 betekent, dat die ruimte te kort schiet. Een nieuwe aanbieding zonder wijzigingen van programma of invoer is dan zinloos.

- 4 Nieuwe foutmeldingen zijn:

402	procedure body is geen statement
520	bij een aanroep van TO DRUM of FROM DRUM is de eerste actuele parameter geen array identifier
521	bij een aanroep van TO DRUM of FROM DRUM is de tweede parameter te groot of te klein
997	het programma is beëindigd wegens overschrijding van de tijdslimiet
998	het programma is afgebroken wegens ontbreken van verdere input.

- 5 Bij aanbieden van een programma dient een schatting van de tijdsduur van uitvoering van het programma te worden opgegeven, hetzij in minuten (bij voorbeeld 15')

hetzij in milliuren (bij voorbeeld 40 mh)
De operator heeft het recht het programma na de vermelde tijd af te breken, maar is daartoe niet verplicht. De Reken-dienst draagt geen verantwoordelijkheid voor overschrijdingen van opgegeven tijden. De programmeur kan zelf voor limitering van de tijd zorgen door geregeld in zijn programma de bibliotheekprocedure "time" aan te roepen, en op de waarde hiervan passend te reageren.

- 6 Aan de bibliotheek van standaardprocedures zijn toegevoegd:

- 6.1 een aantal procedures voor het berekenen van inwendige producten. Deze kunnen in plaats van INPROD gebruikt worden en zijn enige malen sneller. Ze berekenen:

$$\text{vecvec}(l, u, \text{shift}, a, b): \sum_{k=1}^u a_k \times b_{k+\text{shift}}$$

$$\text{matvec}(1, u, i, a, b): \sum_{k=1}^u a_{ik} \times b_k$$

$$\text{tamvec}(1, u, i, a, b): \sum_{k=1}^u a_{ki} \times b_k$$

$$\text{matmat}(1, u, i, j, a, b): \sum_{k=1}^u a_{ik} \times b_{kj}$$

$$\text{tammat}(1, u, i, j, a, b): \sum_{k=1}^u a_{ki} \times b_{kj}$$

$$\text{mattam}(1, u, i, j, a, b): \sum_{k=1}^u a_{ik} \times b_{jk}$$

De procedures zijn equivalent met de volgende ALGOL-declaraties:

```
comment mca 2000;
real procedure vecvec (1, u, shift, a, b); value 1, u, shift;
integer 1, u, shift; array a, b;
begin    integer k;
          real s;
          s:= 0;
          for k:= 1 step 1 until u do s:= a[k] × b[shift + k] + s;
          vecvec:= s
end vecvec;
```

```
comment mca 2001;
real procedure matvec (1, u, i, a, b); value 1, u, i;
integer 1, u, i; array a, b;
begin    integer k;
          real s;
          s:= 0;
          for k:= 1 step 1 until u do s:= a[i,k] × b[k] + s;
          matvec:= s
end matvec;
```

```
comment mca 2002;
real procedure tamvec(1, u, i, a, b); value 1, u, i;
integer 1, u, i; array a, b;
begin    integer k;
          real s;
          s:= 0;
          for k:= 1 step 1 until u do s:= a[k,i] × b[k] + s;
          tamvec:= s
end tamvec;
```

```
comment mca 2003;
real procedure matmat (1, u, i, j, a, b); value 1, u, i, j;
integer 1, u, i, j; array a, b;
```

```

begin      integer k;
           real s;
           s:= 0;
           for k:= 1 step 1 until u do s:= a[i,k] × b[k,j] + s;
           matmat:= s
end matmat;

comment mca 2004;
real procedure tammat (l, u, i, j, a, b); value l, u, i, j;
integer l, u, i, j; array a, b;
begin      integer k;
           real s;
           s:= 0;
           for k:= 1 step 1 until u do s:= a[k,i] × b[k,j] + s;
           tammat:= s
end tammat;

comment mca 2005;
real procedure mattam (l, u, i, j, a, b); value l, u, i, j;
integer l, u, i, j; array a, b;
begin      integer k;
           real s;
           s:= 0;
           for k:= 1 step 1 until u do s:= a[i,k] × b[j,k] + s;
           mattam:= s
end mattam;

```

Toepassingen van genoemde procedures bij het oplossen van lineaire stelsels en het bepalen van eigenwaarden zullen in een binnenkort te verschijnen rapport gegeven worden.

- 6.2 integer procedure STRINGSYMBOL (k, text); value k;
integer k; string text;
 Deze levert de RESYM-waarde van het k-de symbool uit de string text, waarbij k begint te tellen bij 0. Voor $k < 0$ of $k > \text{aantal symbolen uit de string}$ wordt 255 als waarde van STRINGSYMBOL gegenereerd.

7. Nieuwe foutmeldingen zijn:

- 522 bij een aanroep van een van de procedures vecvec
 t/m mattam is een van de laatste twee actuele
 parameters geen array identifier van real of
 integer type
- 523 bij een aanroep van een van de procedures vecvec
 t/m mattam is de dimensie van een der array
 identifiers incorrect
- 611 bij een aanroep van PRINTTEXT, PUTTEXT of
 STRINGSYMBOL is (een van) de actuele parameter(s)
 geen string

Aanvullingen II op MR 81

- 8 Met ingang van 1 maart 1970 is het MC-ALGOL 60-systeem voorzien van een gemakkelijk uit te breiden bibliotheek van ALGOL 60 procedures, welke zonder declaratie in een ALGOL 60 programma aangeroepen kunnen worden.
In deze bibliotheek zijn dan, behalve de procedures van sectie 7 en de procedures van de eerste aanvullingen, opgenomen:

- 1 De procedures beschreven in:
 - T.J. Dekker, ALGOL 60 procedures in numerical algebra part 1, MC Tracts 22
Mathematisch Centrum Amsterdam 1968.
 - T.J. Dekker, W. Hoffmann,
ALGOL 60 procedures in numerical algebra part 2, MC Tracts 23
Mathematisch Centrum Amsterdam 1968.
- 2 De procedure available, waarvan de heading luidt:
integer procedure available;
Deze levert het aantal nog beschikbare geheugenwoorden op het moment van aanroep.
Men zij zeer voorzichtig in het gebruik van available in verband met:
 - a) Een ALGOL 60 programma heeft voor zijn uitvoering "leefruimte" nodig; dit is meer naarmate de expressies ingewikkelder zijn, dit kan zeer groot zijn wanneer procedures recursief worden aangeroepen. In vele gevallen is de reservering van 100 geheugen woorden voor die "leefruimte" voldoende zodat men de rest van het geheugen kan gebruiken voor het declareren van arrays.
 - b) Het huidige bedrijfssysteem is niet definitief. Het resultaat van het volgende programma:
begin print(available) end
behoeft daarom niet elke dag hetzelfde te zijn. Er wordt echter naar gestreefd om op zijn minst ca 35 000 woorden ter beschikking te stellen voor het objectprogramma en zijn werkruimte. Men zie voorts sectie 6.1 waar het getal 18 000 vervangen moet worden door 35 000. De mededeling betreffende "zonder protectie" in sectie 6.2 is vervallen.

Treedt tijdens executie binnen een bibliotheek procedure een fout op dan wordt in de foutmelding (zie 4.2.3 en 4.2.4) het eventuele regelnummer vermeld van de "laatst aangevangen statement" uit de programma tekst.

Nieuwe foutmeldingen zijn:

- 493 het programma is na toevoeging van bibliotheek procedures te lang voor het beschikbare geheugen. In plaats van het laatst ingevoerde getal wordt de lengte van het totale objectprogramma afgedrukt
- 495 het programma is te lang